

„Срце“, Едмондо Де Амичис

Приказ књиге

Књига „Срце“ је најлепша књига коју сам прочитала. То је књига радости и туге, смеха и суза.

Надала сам се да ћу брзо открити смисао њеног кратког наслова – срце. Тек на пола књиге схватила сам да је, у ствари, свака прича прича о људском срцу. Ово је књига о љубави, доброты, племенитости, поштењу, пријатељству, храбрости, љубави према отаџбини. Пре свега, ово је књига о одрастању, али и о деци која су већ постали људи.

Велики писци су мајстори детаља. Зато треба да пажљиво посматрамо свет око себе, а нарочито људе. Записивала сам детаље који су ми се допали. На пример, кад писац описује „малог зидара“ са великим шеширом „који изгледа као комадић свеће са абажуром“. Или кад болесни Енрико добија од школских другова „мандарину са лишћем“. Само добри писци тако наглашавају свежину мандарине.

Писац нам вешто и уверљиво представља децу из школе.

Велики, добри Гароне је заштитник слабијих. Кад су деца безобразна према учитељевом заменику, ту је Гароне да их укори и смири. Данас нам је неко као Гароне веома потребан! Најбољи ђак у школи је Дероси, али он је више од тога – он је веран пријатељ. Писац никад не пропусти да спомене Деросијеве плаве, свилене увојке, и тиме нам га још више приближава. На Деросија је љубоморан Вотини, који се стално лицка, и „увек уклања длаке са одела“. Старди, који није нарочито интелигентан, постаје један од најбољих ђака, захваљујући челичној упорности. Огромна снага воље краси и грбавог Нелија који је на часу физичког успео да се попне на највишу пречку и свима доказао да није мање вредан од других.

Ово је књига и о пристојности. Гарофи, који је случајно повредио старца мокром грудвом снега, у знак извињења поклања старцу оно што му је најдраже - свој албум са маркама.

Међу децом има и оних која су зла, на пример Франти, дечак „ниског чела и мутних очију“. Он краде, лаже, мрзи школу, другове и учитеља. На крају заврши у поправном дому.

Ово је књига и о племенитој деци и деци херојима. Ђулио Роберти је спасао живот детету и тако изгубио ногу, Феручо је својим телом заштитио баку од лопова и изгубио живот. Марио се жртвује за малу Ђулијету и свесно одлази у смрт.

Књига нас учи и о љубави према отаџбини. Мали ломбардијски извиђач гине на војничком задатку, а сиромашни дечак којег су родитељи продали циркуској трупи одриче се свог новца јер је неко ружно говорио о његовом народу.

Ово је књига о најлепшим односима између родитеља и деце. Ако има среће у породици, биће је свуда! Корети, „са капом од мачје длаке“, устаје у пет ујутру да би помагао оцу, трговцу дрвима. Он брине и о болесној мајци. Прекосија туче отац, али он то крије јер неће да обрука оца. У школи га награђују због успеха, али и због његовог доброг срца, храбрости и поштења. Те вредности и данас треба више ценити.

На првом месту, књига описује моћ љубави. На мене је најјачи утисак оставила прича о Марковој потрази за мајком која је у Аргентини. Марко је срцем спасио мајчин живот!

Зато из ове дивне књиге треба учити. Јер то је књига о љубави. Књига о срцу.

Име и презиме: Катарина Латиновић, VI-3
ОШ „Веселин Маслеша“
Београд

Наставник: Владенка Ковачевић
телефон: 063 765 7523
имејл: biblioteka@osveselinmaslesa.edu.rs